

גמ"ר 3797/01 - מדינת ישראל נגד בר יעקב חזות

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו
גמ"ר 3797-01 מדינת ישראל נ' חזות
30 אוקטובר 2017

לפני כבוד השופט בכיר ישראל ויטלסון
בעניין: המאשימה
נגד

הנאשם
בר יעקב חזות
עו"ז בא כוחו עו"ד ערד

גמר דין

הנאשם הורשע לאחר ניהול משפט הוכחות בעבירות של גרם מוות ברשלנות - עבירה לפי סעיף 304 לחוק העונשין התשל"ז - 1977, ביחד עם סעיפים 40 ו-64 לפקודת התעבורה (נוסח חדש),

נהיגה בקלות ראש תוך גרימת חבלה של ממש (ריבוי עבירות) - עבירה לפי סעיף 62(2) יחד עם סעיף 38(3) לפקודת התעבורה,

נהיגה בשכרות - עבירה לפי סעיפים 62(3), 64ב. (א), 64ד. (א), ו-39א. לפקודת התעבורה.

עובדות המקרא

כמפורט בכתב האישום המתוקן, ובהכרעת הדין מיום 5.6.17, הנאשם נהג בכביש עירוני ברחוב בני אפרים, רחוב שהוא דו-סטרי ואו תنوועה בניי מריד בין שני מסלולי הנסיעה המנוגדים באותו מקום.

הנאשם נסע במסלול מצפון לדרום, בנתיב הימני מבין ארבעת הנתיבים שבמסלול נסיעתו, באותו העת נמצא על המדרכה הצפונית מערבית (מימין לכיוון נסיעת הנאשם) המנוח ר.ק.

לפניו בדרך ובפתחה הצומת עם רחוב מבצע קדש עמד רכב ללימוד נהיגה בשל אור אדום בرمזור.

הנאשם בנהיגתו הרשלנית, עלה עם רכבו על המדרכה שמיימו בדרך ופגע בעוצמה במנוח וגרם למותו בו באותו מקום.

לאחר הפגיעה הקטלנית במנוח חזר הנאשם אל מסלול נסיעתו והתנגש בחזקה ברכב ללימוד נהיגה שהיה במצב של התחלת נסעה, זהה האחרון נהדף קדימה והתנגש בשני כל' רכב אחרים, נוספים.

לאחר ההתנגשות כמתואר, המשיך הנאשם בנסיעתו, סטה בחזקה שמאליה, עלה על אי תנוועה, עבר בנסעה למסלול המנוגד, עד שפגע במדרכה הדרומית מזרחית תוך חציית כל הנתיבים שבמסלול הנקדי.

כתוצאה מההתאונה, כאמור, נהרג הולך הרגל המנוח ר.ק, כמו כן נפגעו יושבי הרכב לימוד הנהיגה, למורה הנהיגה נגרם

עמוד 1

הנאשם הובא לבית החולים לצורך קבלת טיפול רפואי והתבקש על ידי השוטר לבצע בדיקת דם לצורכי איתור סמ או אלכוהול בدمו - הנאשם סירב לבצע הבדיקה, לאחר שהזהר בחוק - למשמעות סירוב ביצוע הבדיקה.

טיעוני התביעה

בטיעוניה ציינה התביעה את גילו הצער, הנאשםILD 1994, כפר באשמהות המוחסוטות לו, טרם התאונה הקטלנית נשוא הדיון הוא אוחז בראשון נהיגה -3- שנים.

בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40א. לחוק העונשין) הצינה המדינה את עמדתה כי המקירה אכן נמצא ברף הרשלנות הגובה ביותר וכן בשל צירוף העבירות של נהיגה בשכרות וגרם מוות ברשלנות.

לטעמה, נסיבות המקירה אכן הם על גבול עבירות הריגה, להסביר וחיזוק אמירה זו, הפניה הפרקליטה לע"פ 7066/13
ערן אלמליך נ' מדינת ישראל (פורסם בנבנ). המקירה שם דומה מבחינת המצב העובדתי, לאירוע נשוא הדיון כאן. בלבד מהעובדתה שם הנאשם הובא לדין והורשע בעבירת הריגה.

במקירה אלמליך הורשע הנאשם בבית המשפט המחוזי בעבירת הריגה, נהיגה בשכרות, ובנהיגה בקלות ראש. הושתו עלייו -6- שנות מאסר, שנת מאסר על תנאי, 20 שנות פסילה ותשולם פיצוי של 20,000 ₪ למשפחה המנוח. דרך התאונה שם הייתה שהנאשם סטה ממסלול נסיעתו, התנגש במעקה הבטיחות, הרכב התהפרק ואחד מושבי הרכב נהרג. חשיבותו של פסק הדין שם לעניינו כאן הוא באשר לתחולת חזקת הסירוב לפי סעיף 64 לפקודת התעבורה. שם - כמו כן - נדרש הנהג לבצע בדיקת דם וסירב. הודגש שם כי המסרב לבצע בדיקת דם מעמידה בנסיבות שיכור. דהיינו נוצרה חזקה חולטה של נהיגה בשכרות בהינתן סירוב לדגימת דם.

הדגישה המדינה כי אין היא טוענת לעונש זה במדד העונשה שכן הנאשם כאן הובא לדין בבית משפט השלום בעבירות גרם מוות ברשלנות. אך אזכיר מקירה אלמליך בא כאמור, רק להבהיר את חומרת האירוע כאן, ומרחקו כחוט השערה מעבירת הריגה.

בהינתן כי מדובר ברף הרשלנות הגובה, ובקושי למצוא פסק דין המדברים על נהיגה בשכרות - וגרם מוות, באירוע אחד, שלא הובאו לדין בעבירת הריגה בבתי משפט מחוזיים, הפניה המדינה לפסק הדין הבאים, של בית המשפט בשלום, בהם רף הרשלנות היה גבוה וממשי, והעונשים לצידם.

רע"פ 5619/12 סובחי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבנ) - במקירה זה הורשע הנאשם בעבירת גרם מוות ברשלנות. שם הנאשם נהג ב מהירות שלא פחותה מ-90 קמ"ש, מהירות העולה על המותר במקום, התנגש ברכב אחר, שנדחף למעקה הבטיחות ונוהג הרכב האחר - נהרג. בשל מהירות הלא סבירה בה נהג הנאשם (כמו במקירה כאן) בית משפט השלום הטיל בין השאר את העונש המירבי 36 חודשים מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי שינה את פסק הדין ל-30-30 חודשים מאסר בפועל שאושר בבית המשפט העליון.

ע"פ יצחק יוסף נ' מדינת ישראל (פורסם בנבנ) - נהג משאית לאיסוף אשפה נסע לאחר פגע בחברו לעובדה וגרם

למוטו, בין השאר הוטלו 18 חודשים מאסר בפועל.

רע"פ 2957 יהודה חן נ' מדינת ישראל - הנאשם פגע באישה שהיתה יושבה על כסא גלגלים במעבר חציה וגרם למוותה. בית המשפט קבע כי מדובר ברשלנות חמורה והטיל על הנאשם בין השאר 30 חודשים מאסר בפועל.

ע"פ שלפה נ' מדינת ישראל - הנאשם נהג ב ehdroot מופרצת לתנאי הדרכן בסיכון לעקבות כלי רכב אחרים התההן ואחת הנסעות ברכובו נהרגה - הנאשם הודה בעובדות כתוב האישום, צעיר בן 22, הוטלו עליו 30 חודשים מאסר בפועל ו-14 שנות פסילה.

רע"פ 5263 תומר זהור נ' מדינת ישראל - הנאשם לא הבין מבעוד מועד בהולך רגל שהיא עסוק בתיקון טקר בגלגל קדמי ימני, פגע בו וגרם למוותו. הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון חלקית באשר למשך תקופת המאסר. בית המשפט קבע כי מתחם הענישה הוא בין 6 חודשים ל-15 חודשים מאסר. בסופו של יום השית בית המשפט 10 חודשים מאסר בפועל ו-26 חודשים מאסר על תנאי ל-3 שנים, כמו כן פסל ראשונה ל-10 שנים. בית המשפט המוחזק קיבל ערעור המדינה והעמיד את רכיב המאסר ל-16 חודשים. בית המשפט העליון דחה את בקשה הערעור.

רע"פ יניב לקטיבי נ' מדינת ישראל - הנאשם הורשע בבית משפט השלום בגין מוות ברשלנות ברף הגבהתו ועליו 26 חודשים מאסר בפועל. הנאשם נהג במשאית, הגיע לצומת המחבר את הנסעה ישר לפנים בלבד. הנאשם פנה שמאליה בצומת - חסם דרכו של רוכב אופנוע שהיה למולו בדרכו, الآخرן איבד שליטה, התנגש בעוצמה ברכב הנאשם ונחל קשות ונפטר. בית משפט המוחזק, שינה את מושך המאסר בפועל ל-18 חודשים.

לפי עמדת המדינה מתחם הענישה בנסיבות המקירה כאן, כאשר הרשלנות היא ברף הגבהתו, נע בין 18 חודשים מאסר בפועל ל-32 חודשים. אשר לפסילת ראשון הנהיגה הפסילה תהא של שנים, "במספר דו-ספרתי".

כאשר בקשה התביעה להטיל את העונש האמצעי בתוך מתחם הענישה 24 חודשים, מאסר על תנאי, פסילה שלא תפחית מ-18- שנים, קנס ופיזוי לנפגעים.

טייעוני ההגנה

ההגנה בטיעוניה מפנה לגלו הצעיר של הנאשם ונשענת על התסקיר החיווי של שירות המבחן. זאת לדעת, התסקיר הוכן ביוזמת בית המשפט לאור גילו הצעיר של הנאשם, מתוך ביצוע העビורות המיוחסות לו בכתב האישום, היה בן 21 שנים ומספר חודשים.

קצינית המבחן מצאה את הנאשם מאד חברותי, אחד על הוצאות עימיו הוא עובד, עשה שירות צבאי מלא, סובל עתה מתסמונת פוסט טראומטית, כתוצאה מהתאונת נחבל אף הוא ונפסקו לו 40% נכות זמנית.

לעמדת ההגנה, מתחם הענישה במקירה דנן נע בין מאסר בדרך של עבודות שירות ברף התחthon ועד 15 חודשים מאסר ברף העליון. אשר המוצע הוא 8 חודשים. לשיטתה יש לאמצץ את המלצת קצינית המבחן להסתפק בעונש מאסר של עבודות שירות. הסגנון ערך "סיעור מוחות" עם סגנית פרקליטת המוחזק ובסוף הוחלט להגיש כתב אישום בעבירות גרם מוות ברשלנות, כאשר העונש המקסיימלי הוא -3 שנים של מאסר. למלבד שגם התביעה בשלב הכנת כתב האישום,

ראתה את המקרה כאן כחמור פחות, מכפי שטוענת התביעה עתה בטעוניה לעונש, זאת ועוד הנאשם נעדך עבר פלילי או תעבורתי, ובית המשפט מצווה להתייחס להמלצת שירות המבחן.

מתחם העונש ההולם

החוק קבע במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין את עקרון ההלימה, עקרון המנחה בענישה, דהיינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין מידת העונש המוטל עליו. (40ב).

על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעקרון ההלימה, ולשם כך יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה כאמור בסעיף 40ט. לחוק העונשיין. כאשר בתוך מתחם העונש יגוזר בית המשפט את העונש המתאים לנאשם, בהתחשב בין היתר, בנסיבות שאינן הקשורות בביצוע העבירה.

הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה

בית המשפט העליון עמד לא אחת על כך שהערך החברתי עליו באහענרת גרם מוות ברשלנות להגן, הוא הערך של קדושת החיים ושלמות הגוף ובהקשר התעבורתי, לקיים הגנה על שלום ובטיחות ציבור המשתמשים בذر:

"...**בבית משפט זה הייתה מזה שנים מדיניות עונישה מחמירה ביחס לעבירות נהייה הכרוכות בתאונות קטלניות...**הוא דבק בגישה זו מתוך אמונה כי לנקיות יד עונשית קשה ומחמירה ישנה השפעה מחמירה על הנגנים בכביש, ויש בה כדי לפחות את הטמעתת של מודעות ציבורית בדבר החובה לשמר על כללי זהירות כדי להגן על חי אדם ושלמות גופו. מדיניות עונישה זו...גועדה לתת ביטוי ולהציג הדגשה מיוחדת את ערך חי האדם...ולערוב לכליל ולפרט כי המשפט ובתי המשפט יעשו כל שבידם על מנת לטעת בתרבות החברתית את ההערכה והכבוד הנדרשים **לゾלת ולחיזו...**" (ע"פ 548/05 ליאן, מיום 19.2.06).

כמו כן:

"**נהייה אלימה בכבישים הפכה לרעה החולה של תקופתנו...בת-המשפט מצוים להחמיר עם עברייני תנוועה. יש להירטם למניעת התופעה ולהגן על בטחון הציבור ושלומו, בין היתר באמצעות הרחקת הנגים מסוכנים פורעי חוק מהכביש לתקופה רואייה...**" (ע"פ 6755/09 אלמוג, מיום 16.11.09).

ועוד בעניין זה:

"**הערך המוגן של קדושת החיים ושלמות הגוף, כאמור, הוא ערך עליון שאף טרם הסדרתו בחקיקה עלי ספר, מוכתב כאיסור של המשפט הטבעי, ונדמה כי מדובר בערך שיש ליתן לו את ההגנה המרבית מפני שאין ערך חברתי אחר בדרגתו**" (רע"פ 8040/15 בריזדה, מיום 15.12.15).

מדיניות הענישה 40ג(א)

בפסקת בית המשפט המתייחסת לענישה בגין גרים מות בנסיבות כתוצאה מתאונת דרכים, ניתן למצוא רמות ענישה שונות בהתאם לנסיבות התקף, בהתייחס לביצוע הפעולות, נסיבות ביצוען ונסיבות מבצען. במקרה של גרם מות בנסיבות נהגים בבית המשפט להטיל עונשי מאסר לתקופה משמעותית, לצידם עונשים של פסילת ראשון לתקופה ממושכת. מתחמי הענישה נקבעים בהתאם לאופיו של האירוע ומאפייניו, כפי שמלמדים המקרים הבאים:

גמר (ב"ש) 10-07-3912 פרקליטות מחוז דרום נ' אלק ואן בריך.

במקרה שם הורשע הנאשם לפি הודהתו בעבירות גרים מות בנסיבות וכן בעבירה נוספת של נהיגה בשכרות. הנאשם אדם נורמלי, שם ביקש הנאשם כי בית המשפט יזכה בחשבון את הודהת הנאשם באשומות המיוחסות לו וחסכו זמן שיפוטי יקר ונסיבותו האישיות, בගופו נמצא סם אסור המלצת שירות המבחן היתה עונש במסגרת שירות. סוף דבר בית המשפט הטיל עונש של 15 חודשים מאסר בפועל, 10 חודשים מאסר על תנאי ל-3 שנים, ופסילת ראשון נהיגה ל-15 שנים.

12-09-36216 מדינת ישראל נ' ברבי

בית המשפט בקובעו כי מדובר בנהיגה בנסיבות ברף הגבהה ציין:

"**העjon בפסקה לאורך השנים מלמד על טווח ענישה קיימן של 12 עד 30 חודשים מאסר בגין עבירה אחת של גרם מות בנסיבות. דא עקא, בהינתן מסקנותיי ביחס לנסיבות החמורה והגבוהה, בעיטה נגרמה התאונה ובגינה קופחו חי שלוש המנוחות, להשקפת, מתחם הענישה ההולם את האירוע דנא בע בין 15 ל - 36 חודשים מאסר...**"

... לדידי, עונש מרבי אינו בבחינת 'אות מהה' אלא נועד ליישום...

במקרים חמורים, תקרת העונש הקבועה בחוק **צריכה להיות נקודת מוצא בקביעת העונש ההולם ולא נקודת סיום, אותה רואים ואליה אין מגיעים.**"

ת"פ 09-16705-05 מדינת ישראל-ג-חמים סאלט. הנאשם הורשע לפי הודהתו, בין השאר בעבירות של גרם מות בנסיבות ובUBEIRAT SHICROT. הנאשם נהג שעווה שהוא שיכור, סטה למסלול הנגדי תוך חציית קו הפרדה רצוף והתנגש ברכב אחר שנסע למולו בדרכו. שלושת הנוסעים ברכב הנגדי נהרגו. התביעה המירה אישום בהריגת-ברם מות בנסיבות, לנוכח קשיים ראיתיים שנבעו בשל העובדה כי עבר לתאונת נגרמו שני תקרים בשני הצמיגים הימניים ברכב של הנאשם. בית המשפט הטיל על הנאשם 28 חודשים מאסר בפועל.

תפ(נצ') 09/67 מדינת ישראל-ג-מצאריב מאהר. נגד הנאשם הוגש כתב אישום, בין השאר, בעבירה של הריגה ושיכרות. בהסדר טיעון תוקן כתב האישום מהריגת גרם מות בנסיבות בשל קושי בראיות. הנאשם נהג בשכרות, עקף

כל רכב אחרים התנגש באחד הרכבים הנעקבים ובמה שבעקבות ביטחון . אחד הנושאים שהוא עמו ברכב, ולא היה חגור בჩגורת בטיחות עף מהרכב החוצה ונ נהרג במקום. בית המשפט הטיל על הנאשם בין השאר 20 חודשי מאסר.

על 625/90 מדינת ישראל - נ-אלכסנדר יגודהיב ה הנאשם הורשע בעבירה של גרים מות ברכב, לפי סעיף 304 לחוק העונשין תש"ז, ובנוגה תוקן כדי שיכרות, לפי סעיף 62(ד) לפקודת התעבורה (נוסח חדש). העונש שהוטל, 18 חודשים מאסר בפועל ו-10 שנות פסילה מלאהציק רשיון נהיגה.

ועוד לעניין הכללים המנחים ראה ע"פ 6755/09 **ארץ אלמוג נ' מדינת ישראל :**

"נדמה שקיימים שלושה כללים מנחים בסוגיית הענישה הרואה בעבירה של גרים תאונת דרכים קטלנית ברכב. האחד, ראוי לגזר על הנאשם עונש מאסר בפועל ופסילה מלאהציק לתקופה הולמת, הן בשל עקרון קדושת החיים והן משיקולי הרתעה. השני, בדרך כלל הנסיבות האישיות של הנאשם בעבירה זו אין בעלות משקל כבעירות אחרות המלוות בכוננה פלילתית, הן בשל אופייה המיעוד של העבירה הנדונה והן בשל ביצועה השכיח גם ע"י אנשים נורמטיביים. השלישי, אמת המידה הקובעת בעבירה זו היא דרגת הרכבתות."

זאת לדעת, השיקול המרכזי המנחה את בית המשפט במקרה של תאונה קטלנית הוא מידת הרכבתות הספרטיפית של הנהג ותוצאת מעשה הרכבתות.

בנסיבות המקרה כאן, (40ט). לאור כפירת הנאשם בהאשמות המיוחסות לו, יכול בית המשפט להכיר ולהתרשם ממנגנון דרך התרחשות התאונה שלב אחריו שלב, ולהחשוף פרטים למלכה ותוואתה, העובדה כי לא מדובר ברכב בנסיבות רגעית אלא מתמשכת, שעה שה הנאשם בהשפעת סם מסוכן (ולצורך הגדרת הסעיף בלבד - "נהיגה בשכרות") סטה מנתיב נסיעתו עלה על המדרכה ופגע בהולך הרגל פגעה שגרמה למוותו בו במקום, תוך פיזור חלקו גופו השונים על פני המדרכה.

ה הנאשם, לפי גרטתו כלל לא עלה עם רכבו על מדרוכה, כלל לא הבחן שפגע הולך רגל בתחום המדרוכה, משל היה מנוטק מהמקום ומהזמן בעת התרחשות האירוע הקטלני, מהתחלתתו ועד סופה. בה בעת ידע האחרון להציג בפני השוטרים שהגיעו לزيارة התאונה מיד ובו במקום, גרסה דמיונית לפיה רכב אלמוני פגע בו מאחור, והוא הוא, הרכב האלמוני אחראי לתאונה הקשה ותוצאותיה, כאמור. למען הסר ספק- המקרה כאן הוא בתחום- רף הרכבתות הגבוהה.

את תריחס התאונה כאן על כל סעיפי האישום השונים, בהם הורשע הנאשם, לאור הזיקה ביניהם אני רואה "אירוע אחד", לעניין מתחם הענישה, בתיקוס לטעוף 40(4). ולענין זה ראה תפ"ח 12-05-49290 **מדינת ישראל - נ-בני ג'ابر (פורסם בנובו)**. שם נאמר שיש והתייחסות לכל עבירה ועבירה בנפרד, משום חלוקה מלאכותית שאין בה להוסיף דבר. קביעת מתחם ענישה אחד חוסך את הצורך בתיקוס חזרת לפרטים השונים הנדרשים במתחם הענישה הראו.

באשר לנسبות שאין קשרות ביצוע העבירה (40 יא). קראתי בעין רב את תסקיר קצינת המבחן המפורט, למדתי לדעת על תוכנותיו הטובות של הנאשם, איש עיר, נורמטיבי, וחובבי אשר שירת שירות צבאי מלא, כפי שלמדתי לדעת ש愧 בפני קצינת המבחן אין הוא מודה באחריותו לגרימתה של התאונת.

ראיתי את הסכמתו לבצע בדיקת דם במסגרת הכתת התסקיר, לטעמי זו היא הסכמה שלא בעיטה - וחסרת משמעות לעניינו.

בנסיבות המקירה כאן אני יכול לקבל את המלצה קצין המבחן לעונש מאסר בדרך של עבודות שירות ועוד לעניין זה ראה:

רע"פ 09/20524 בזגלו נ' מדינת ישראל ורע"פ 12/9118 אלכסנדר סריגין נ' מדינת ישראל

"הלכה מושרשת היא, כי בית המשפט אינו כובל להמלצת שירות מבבחן, שישקולו אין זרים, בהכרח, לשיקולו בית המשפט שהם רחבים ומתקיפים יותר. נפסק ולא אחת, כי על בית המשפט היושב על המדוכאה, "لتת דעתך לשיקולים הכלולים של ההליך הפלילי, וביניהם לעניינים השירות המבחן אינו מופקד עליהם".

כלל מתחם העונש ההולם הספציפי בעבירה של גרים מות בראשנות ברף הגבהה המקפל בתוכו במקרה כאן האשמה נספת של נהיגה בשכירות (או תחת השפעת סמים) נע בין מאסר של 15 חודשים ועד העונשה מקסימלית 32 חודשים מאסר, וכך שזכה התביעה בטיעונה והובאו לעיל.

כלל הנימוקים שמניתי, בשים לב לנسبות ביצוע העבירה, רשלנותו של הנאשם שהוא מהרף הגבהה, מדיניות העונשה הנהוגת במקרים בהם הנאשם גרם מות בראשנות ברף הגבהה, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

1. אני מטיל על הנאשם 36 חודשים מאסר, מתוכם 24 חודשים מאסר בפועל, ו-12 חודשים מאסר על תנאי למשך 3- שנים שלא יעbor עבירה של גרם מות בראשנות בנגדו לסעיף 304 לחוק העונשין התשל"ז- 1977.

2. אני פוסל את הנאשם מלקלל או מלחזיק רשות נהיגה לתקופה של 15 שנים בפועל.

3. הנאשם ישלם פיצוי בסך 20,000 ₪ לאשת המנוח גב' מ. ק, ב- 4 תשלומים חודשיים שווים החל מה-3- בדצמבר 2017.

4. אני מטיל על הנאשם קנס בסך 10,000 ₪ או 90 ימי מאסר תמורתם. הקנס ישולם עד 3.12.17

.5. באין החלטה אחרת הנאשם יתיצב לריצוי עונש המאסר שנגזר עליו -

בתאריך 1.1.18 עד השעה 00:10 בכלא ניצן או מקום אחר לפי החלטת שירות
בתי הסוהר כשהוא מצויד בתעודת זהות.

על הנאשם לתאם הכניסה למאסר, כולל אפשרות למינוי מוקדם עם ענף אבחון ומינוי בשב"ס בטלפון
.08-9787377

זכות ערעור על גזר הדין חוק - תוך 45 יום.

ניתן היום, י' חשוון תשע"ח, 30 אוקטובר 2017, במעמד הנוכחים.